

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

υπ' Αρ. 927 τῆς 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἀριθμὸς 74

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970)

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς
Ἐπιτροπῆς Ἀμμοχώστου.

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀμμοχώστου, ἑνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 37 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου πρὸς τοῦτο, ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς περὶ Τροχαίας Κανονισμοὺς, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντες Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Ἀμμοχώστου τοῦ 1972 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου 1965 ἕως 1969 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Ἀμμοχώστου 1965 ἕως 1972.

Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
Παράρτημα
Τρίτον :
8. 7.1965
2.12.1965
7. 2.1967
14.11.1969.

2. Εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς—

«Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

«Οἱ περὶ Τροχαίας Κανονισμοὶ 1953 ἕως 1962» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

3. Οἱ Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης μετὰ τὸν Κανονισμὸν 230 τῶν κάτωθι νέων Κανονισμῶν :

«230Α.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπεῖα τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

- (α) ἐν τῇ ἐνεργῳ̄ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ
 (β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ
 (γ) λόγῳ̄ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδο-
 θῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, ἐνῶ διετέλει ἐν
 ὑπηρεσίᾳ,

τὸ Συμβούλιον δύνανται νὰ χορηγήσῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ δυ-
 νάμει τοῦ Κανονισμοῦ 237 τυχόν χορηγηθῆν εἰς τὸν νόμιμον προ-
 σωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα—

- (i) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπη χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν —ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος— ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ (10/60) τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·
 (ii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπη χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγου-
 μένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·
 (iii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπη τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλίπη χήραν ἢ δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένου·
 (iv) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπη τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς ὑπο-
 παραγράφου (i) τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ χήρα ἀκολούθως ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου (ii) τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
 (v) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος δὲν καταλίπη χήραν, ἢ ἐάν δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἐάν ἡ μήτηρ του ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντήρησίν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὐτὴ στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῆ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ :

Νοεῖται ὅτι—

- (α) σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τῆς παρούσης παρα-
 γράφου καθ' οἷονδήποτε χρόνον διὰ πλείονα τῶν τριῶν τέκνα·
 (β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς ὑπο-
 παραγράφου (v) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐάν ἡ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντά-
 ξεως καὶ ἀκολούθως νυμφευθῆ ἐκ νέου, ἡ τοιαύτη σύνταξις
 τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἐάν
 δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καθ' οἷονδήποτε χρό-
 νον ἡ μήτηρ ἔχη ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως,
 ἡ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν
 ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει·
 (γ) σύνταξις χορηγηθεῖσα εἰς θῆλυ τέκνον δυνάμει τῆς παρού-
 σης παραγράφου τερματίζεται ὅταν τὸ τέκνον νυμφευθῆ·
 (δ) τὸ Συμβούλιον δύνανται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν κατα-
 θολῆς συντάξεως διὰ τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε
 δικαιοῦμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,
 ὑπέστη —καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν,— πνευμα-
 τικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἰατρικῶς
 καὶ καθιστῶσαν αὐτὸ ἀνίκανο νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου, ἐὰν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῆ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μειοῦνται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον (1/3) τοῦ ἐτήσιου ποσοῦ τοῦ λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιουμένου ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτήσιου ποσοῦ παντὸς λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιουμένου ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπερβαίνουν τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 16 ἐτῶν ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 19 ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολὴν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἰονδήποτε προσώπου δι' οἰονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀφιερῶι εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει—

(α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀπὸ θανάτου ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προαναφέρθη.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιοῦνται εἰς συντάξεις δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 Α τοῦ Μέρους VII τῶν παρόντων Κανονισμῶν :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμει τοῦ ὡς εἴρηται Κεφαλαίου 3 Α χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις».

4. Ὁ Κανονισμὸς 246 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ £7,000 τοῦ ἀριθμοῦ £4,000.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
7.2.1967.

5. Οἱ Κανονισμοὶ 1940 ἕως 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης μετὰ τὸν Κανονισμὸν 247 τοῦ ἀκολουθοῦ Κεφαλαίου καὶ τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν :

«Κεφάλαιον 3 Α.

247 Α.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν 247 Α ἕως 247 Α, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου :

«μισθὸς» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινὸς ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ, ὁσάκις τοιαύτη ἔγκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία, τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου, ὡς οὗτος καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἐπίδομα.

Νοείται ότι ο μισθός υπαλλήλου, ο οποίος ήσκησε δικαίωμα έκλογης δυνάμει του Κανονισμού 247 Κ των παρόντων Κανονισμών, μειούται κατά ΞΞ και έν τέταρτον τοίς έκατόν (6¼%) διά τόν ύπολογισμόν τής συντάξεως αὐτοῦ.

«Ορισθεΐσα ήμέρα» σημαίνει τήν ήμερομηνίαν ένάρξεως ισχύος τών παρόντων Κανονισμών·

«συντάξιμος υπάλληλος» σημαίνει υπάλληλον ύπηρετοῦντα υπό μόνιμον ιδιότητα ο οποίος δικαιούται δυνάμει του Κανονισμού 227 εΐς σύνταξιν επί τή άφυπηρετήσεϊ του·

«συνταξιούχος» σημαίνει υπάλληλον εΐς τόν όποϊον έχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τών παρόντων Κανονισμών επί τή άφυπηρετήσεϊ του·

«ύπηρεσία άνευ εΐσφορών» σημαίνει ύπηρεσίαν διά τήν όποϊαν άρχικαΐ ή τελικαΐ εΐσφοραΐ, ώς όρίζονται έν τῷ Κανονισμῷ 247 Θ, δέν καταβάλλονται·

«ύπηρεσία μετ' εΐσφορών» σημαίνει ύπηρεσίαν κατόπιν τής όρισθεΐσης ήμέρας διά τήν όποϊαν κατεβλήθησαν περιοδικαΐ εΐσφοραΐ, ώς προνοεΐται έν τῷ Κανονισμῷ 247 Η· ή ύπηρεσίαν διά τήν όποϊαν κατεβλήθησαν άρχικαΐ εΐσφοραΐ ή έγένητο συμφωνία πρός καταβολήν τελικών εΐσφορών δι' άφαιρέσεως έκ του έφ' άπαξ επί τής συντάξεως φιλοδωρήματος, ώς προνοεΐται έν τῷ Κανονισμῷ 247 Θ.

(2) Πάσα λέξις ή πās όρος χρησιμοποιούμενός έν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ και μη όριζόμενος έν αὐτῷ έχει, έκτός εάν άλλως προκύπτη έκ του κειμένου, τήν υπό του Κεφαλαίου 3 άποδοθεΐσαν εΐς αὐτόν έννοιαν.

247 Β. Τηρουμένων τών διατάξεων τών Κανονισμών έν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ επί τῷ θανάτῳ άρρενος συνταξίμου υπαλλήλου εΐς τόν όποϊον εφαρμόζεται τό παρόν Κεφάλαιον, ή άρρενος συνταξιούχου (έν τοίς έφεξής αναφερομένου ώς «ό άποθανών») χορηγεΐται διά τήν ύπηρεσίαν αὐτοῦ—

- (α) όταν καταλίπη χήραν, σύνταξις εΐς τήν χήραν (έν τοίς έφεξής αναφερομένη ώς «σύνταξις χήρας»)· και
- (β) όταν εΐχε σύζυγον καθ' οϊονδήποτε χρόνον κατόπιν τής όρισθεΐσης ήμέρας (εΐτε ο γάμος παρέμεινεν έν ισχύϊ μέχρι του θανάτου του εΐτε όχι και εΐτε σύνταξις χήρας χορηγεΐται ή δυνατόν να χορηγηθῆ εΐτε όχι), σύνταξις πρός όφελος τών έκ του γάμου τέκνων και εΐς ώρισμένας περιπτώσεις άλλων τέκνων αὐτοῦ ή αὐτῆς (έν τοίς έφεξής αναφερομένη ώς «σύνταξις τέκνων») :

Νοείται ότι, διά τούς σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου, δέν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμος του άποθανόντος τελεσθεΐς άφ' ότου έπαυσε να εΐναι υπάλληλος, πās δε έν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ αναφορά εΐς γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του άποθανόντος έρμηνεύεται αναλόγως.

247 Γ. Σύνταξις δέν χορηγεΐται δυνάμει του παρόντος Κεφαλαίου έκτός εάν—

- (α) ο άποθανών ήτο συνταξιούχος·
- (β) ο άποθανών έδικαιοῦτό εΐς τήν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει του Κεφαλαίου 3 του Μέρους VII (εΐτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι έχορηγήθη εΐτε όχι)· ή
- (γ) ο άποθανών ύπηρετεΐ ακόμη ώς υπάλληλος κατά τόν χρόνον του θανάτου του και, εάν εΐχε τότε άφυπηρετήσεϊ δυνάμει τής παραγράφου (δ) του Κανονισμού 239, θα έδικαιοῦτο εΐς τήν χορήγησιν συντάξεως.

247 Δ.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγείται ἂν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός, ἢ ἂν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανευμφεύθη· ἂν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπαναυμφεύθη, ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

247 Ε.—(1) Ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστόν ἑπτακοσιοστόν ἐξηκοστόν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους VII δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν εἰκοστόν (1/3520) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους VII δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν :

Νοεῖται ὅτι, ἂν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 239, συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν ἑκατῶν κατὰ τῶν εἰκοσιν ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἰκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν ὡς καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 247 Α. Ἐὰν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 239 καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἰκοσιν ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἰκοσιν ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς καταβλητέας συντάξεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήκοντα δύο λίραι (£52) ἑτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἕξ λίρας (£26) ἑτησίως πολλαπλασιαζόμενας ἐπὶ τὰ πηλίκον τῆς διαίρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποῖα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.

247 ΣΤ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται ἂν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (6).

(3) Δέν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

- (α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος ἢ υἰοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·
- (β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἰοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δέν χορηγείται σύνταξις διὰ—

- (α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ
- (β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ
- (γ) θετόν, υἰοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτός ἔαν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δέν χορηγείται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (4) τοῦ Κανονισμοῦ 230 Α.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς, καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου ἔαν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δέν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

247 Ζ.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

- (α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμῆμα αὐτῆς καταβάλλεται χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δέν καταλίπῃ χήραν, ἢ, ἔαν καταλίπῃ χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50%) μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς αὐτὴν δικαιούμενον τέκνον,

τὸ ἡμισυ, τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλίπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

(α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·

(β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα (2/3) τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·

(γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 247 E διατάξεις.

247 H.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ») :

(α) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἢ το συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ·

(β) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καθ' οἷονδῆποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτά τοις ἑκατὸν τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται—

(α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας μέχρις ὅτου παύση νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἷονδῆποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποῖαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύση νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλς.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῆ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἠλαττωμένων ἀπολαυῶν ἢ ἀνευ ἀπολαυῶν ἢ διατελῆ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστὸν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαυῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἀνευ ἀπολαυῶν εἰσφορεὺς δὲν καταβάλλῃ τὰς εἰσφοράς του τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαυῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας ὁ Δήμαρχος ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.

247 Θ.—(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῆ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως κατα-

θάλη τὰς πληρωτέας εισφορὰς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 247 Ε καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὅποιαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εισφορὰς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εισφορὰς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εισφοραὶ εἶναι πρὸς ἓνα καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς μισθοῦ τοῦ εισφορέως δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εισφορὰς. Αἱ εισφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαίωματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἀρχικὴ εἰσφορὰ») εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «τελικὴ εἰσφορὰ»).

(4) Ἐὰν ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγω ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς παραγράφου (2), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτον δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συντάξιμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εισφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 237 καταβλητέου εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποῦς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εισφορὰς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύναται, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' οὔτου καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου ὅσην ὁ Δήμαρχος ἤθελεν ἐν οἰανδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εισφορὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμένοι εισφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 247 Ε καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) ἐκλογὴ.

247 Ι.—(1) Ἐὰν—

- (α) εισφορεὺς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εισφορὰς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε συμφευσθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὅποιαν κατεβλήθησαν εισφοραὶ ἢ
- (β) εισφορεὺς ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εισφορὰς ἀποθάνῃ, ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ

Κεφαλαίου 3, του Μέρους VII το σύνολον τῶν περιοδικῶν εισφορῶν του καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορά τὴν ὁποῖαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐὰν ἡ σύζυγος εἰσφορέως ὅστις κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρητήσῃ, αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορά ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν, ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορά δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορά ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του ἢ ὅταν συντάξεις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσακις οἰαδήποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὐταὶ μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.

(5) Ἀπασαὶ αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 247 Η περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ ἅπασαὶ αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 247 Θ ἀρχικαὶ καὶ τελικαὶ εἰσφοραὶ εισρέουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων.

247 Κ. Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν, οἱ παρόντες Κανονισμοὶ ἐφαρμόζονται—

(α) εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος :

Νοεῖται ὅτι—

Πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Δήμαρχον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων Κανονισμῶν

(β) εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

247 Λ. Ἡ ἰσχὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν θεωρεῖται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1971.

6. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ Κανονισμοῦ 2 τῶν περὶ Τροχαίας Κανονισμῶν 1953 ἕως 1962 διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς τροσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν ὀρισμὸν «Δημοσία Γνωστοποιήσις» τοῦ κάτωθι ὀρισμοῦ :

«Μετρητῆς Σταθμεύσεως» σημαίνει συσκευὴν προσδιορίζουσαν ἐν μέρος ἢ χώρον προοριζόμενον διὰ στάθμευσιν ὀχημάτων καὶ δεικνύουσαν τὰ χρονικὰ ὄρια ἐντὸς τῶν ὁποίων τοιαῦτα ὀχήματα δύνανται νὰ παραμένουν ἐσταθμευμένα εἰς τὸ τοιοῦτον μέρος ἢ χώρον, κατόπιν πληρωμῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐντὸς τοῦ μετρητοῦ νομίματος ἀποτελοῦντος τὸ σχετικὸν δικαίωμα.»

7. Ὁ Κανονισμὸς 3 τῶν περὶ Τροχαίας Κανονισμῶν 1953 ἕως 1962 διὰ τοῦ παρόντος ἀκυροῦται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεώς του ὑπὸ τοῦ κάτωθι Κανονισμοῦ :

Ἐπίσημος
Ἐφημερίδα
Παράρτημα
Τρίτον :
23. 4.1953
27.12.1962.

«(1) Ἡ Δημοτική Ἐπιτροπή δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐκ τῶν προτέρων συναινέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομίας Κύπρου, διὰ Δημοσίας Γνωστοποιήσεως—

(α) Νὰ ὀρίξη μέρη εἰς τὰ ὁποῖα αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὄχηματα θὰ σταματοῦν ἢ θὰ σταθμεύουν ὅταν ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν θὰ εὐρίσκονται ἐν κινήσει καὶ νὰ ἐγκαθιστᾶ εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη μετρητὰς σταθμεύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ρυθμίζεται ἢ στάθμευσις αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων.

(β) Νὰ ὀρίξη μέρη ἐντὸς οἰουδήποτε δρόμου ἢ χώρου ἐντὸς τῶν ὁποίων αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὄχηματα, δύναται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν καὶ νὰ ἐγκαθιστᾶ εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη μετρητὰς σταθμεύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ρυθμίζεται ἢ στάθμευσις αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων.

(2) Ὅσακις οἰουδήποτε μέρος ἢ τμήμα οἰουδήποτε δρόμου ἢ χώρου καθορισθῆ ὡς τόπος σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ τοποθετῆ εἰς τὸ τοιοῦτον μέρος ἐπαρκῆ σήματα δεικνύοντα ὅτι τοῦτο εἶναι χώρος σταθμεύσεως καὶ καθορίζοντα τὸν τύπον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀκολουθῶς, θάσει τῶν προνοιῶν τῶν παρόντων Κανονισμῶν οὐδὲν αὐτοκίνητον, κάρρον ἢ ὄχημα θὰ σταματᾶ ἢ θὰ σταθμεύῃ εἰς οἰουδήποτε μέρος ἄλλο τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ὠρίσθη καὶ προσδιορίζεται ὡς χώρος σταθμεύσεως διὰ τῶν προνοιῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(3) Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὀρίξη καὶ νὰ εἰσπράτῃ δικαιώματα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν προσώπων ἅτινα ἔχουν ὑπὸ τὴν εὐθύνην των τὰ αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὄχηματα, τὰ ὁποῖα εἶναι σταματημένα ἢ σταθμεύουν εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ὠρίσθησαν διὰ τὸν παρόντα σκοπὸν, ὡς προνοοῦν αἱ ὑποπαράγραφοι (α) καὶ (β) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(4) Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὀρίξη περιόδους ἢ ὥρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν τὰ αὐτοκίνητα, κάρρα, ἢ ὄχημάτᾳ των ὡς προνοεῖται ὑπὸ τῶν ὑποπαρὰγράφων (α) καὶ (β) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀσχέτως τοῦ ἐὰν πληρώνονται ἢ ὄχι δικαιώματα».

8. Οἱ ὡς ἄνω Τροποποιητικοὶ Κανονισμοὶ 2 καὶ 3 τῶν περὶ Τροχαίας Κανονισμῶν 1953 ἕως 1962 ἀκυροῦν τοὺς ἀντιστοίχους Κανονισμοὺς τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα ἀρ. 210 τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1962.

(Υ.Ε. 221/59/3.)